

Starvation and the Civilized Economy

K. Benazir

Reg.no:2511315012002

Research Scholar, Department of Tamil

S.T. Hindu College, Nagercoil

Manonmaniyam Sundaranar University, Tirunelveli

A.P. Ramalakshmi

Assistant Professor, Department of Tamil

S.T. Hindu College, Nagercoil

Manonmaniyam Sundaranar University, Tirunelveli

மலர்: 10

சிறப்பிதழ்: I

மாதம்: அக்டோபர்

வருடம்: 2025

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

DOI:

<https://doi.org/10.5281/zenodo.17346663>

Abstract

Today, Tamil Nadu is ahead of other states in India in terms of export and import in the commercial sector. The ports of Tamil Nadu are excellent in terms of competing with other leading countries in the world. Not only today, but almost since the Sangam period, the ports of Tamil Nadu have been operating day and night. The economy and trade of the Sangam people were a civilization based on a rural environment. Pattinapalai proves this. It discusses in detail the commercial excellence of Kaveri poompattinam, the capital of the chola country during the Sangam period, and the domestic and foreign export and import trades that took place there. The honest middle position of the merchants, their moral life, wealth and methods of preserving wealth are highlighted in this study.

References

1. Manickanar, A. – Sangam Literature: Pathuppattu, Varthamanan Publications, Chennai.
2. Nagarasan, V. – Sangam Literature: Pathuppattu, New Century Book House (P) Ltd., Chennai.
3. Dr. Kalai R. Venkatesan – Tamil Literature Studies from a Multidimensional Perspective, Semmoodha Publications, Chennai.
4. Dakshinamoorthy, A. – Tamil Civilization and Culture, Yazh Publications, Chennai.
5. Parimelazhagar – Thirukkural with Commentary, Amsaa Publications, Chennai.
6. Chidambaranar, C. S. – Tamil Life and Culture, Saradha Publications, Chennai.

பட்டினப்பாலையும் நாகரிகப் பொருளாதாரமும்

கா. பெனாசிரீ

(பதிவு எண்:2 511315012002), முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்க்கலை ஆய்வகம், தெ.தி இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில்
மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி

முனைவர் ஆ.பா. இராமசெட்சுமி

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்க்கலை ஆய்வகம்
தெ.தி. இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில்
மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இன்றைய தமிழகம் வணிக துறையில் ஏற்றுமதி இறக்குமதியில் இந்தியாவில் மற்ற மாநிலத்தைக் காட்டிலும் முன்னிலையில் உள்ளது. தமிழகத்தின் துறைமுகங்களோ உலக அளவில் மற்ற முன்னணி நாடுகளுடன் போட்டி போடும் விதத்தில் சிறந்து விளங்குகின்றன. இன்று மட்டுமல்ல கிட்டத்தட்ட சங்க காலம் தொடர்த்தே தமிழக துறைமுகங்கள் இரவு பகல் பாராமல் இயங்கின. சங்க கால மக்களின் பொருளாதாரமும், வாணிகமும் கிராமியச் சூழ்நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாகரிக முறையாகும். அதனை பட்டினப்பாலை மெய்ப்பிக்கிறது. சங்க காலத்தில் சோழ நாட்டின் தலைநகரான காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் வணிகச் சிறப்பையும், அங்கு நடைபெற்ற உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வணிகங்களையும் விரிவாகப் பேசுகிறது. வணிகர்களின் நேர்மையான நடுவு நிலைமை, அவர்களின் அறநெறி வாழ்க்கை, செல்வ வளம், செல்வ வளங்களைப் பாதுகாக்கும் முறைகள் இந்த ஆய்வில் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

திறவுச்சொற்கள்: பட்டினப்பாலைச் சிறப்பு, பண்டமாற்று முறை, வணிகம், வரிகள்

அறிமுகம்

பட்டினப்பாலை என்னும் அகப்புறப் பாடலின் வழியாக சோழ மன்னன் திருமாவளவனின் காவிரிப்பூம்பட்டினச் சிறப்புகளை விவரிக்கின்றார் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார். காவிரிப்பூம்பட்டினம் என்பது சோழர்களின் துறைமுக நகரமாதலால் இந்நூலுள் வணிகச் செய்திகள் நிரம்ப இடம் பெற்றுள்ளன. பண்டைய தமிழகத்தில் துறைமுகங்கள் பொருளாதார மையங்களாக விளங்கி வணிகம் செழித்தோங்க வழி வகுத்தன. இந்நூல் சங்க காலத் தமிழகர்களின் மேம்பட்ட நாகரிகத்தை, குறிப்பாகப் பொருளாதாரம் மற்றும் வணிகம் சார்ந்த நாகரிகத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

மருத நிலப் பொருளாதாரம்

மருத நிலப் பொருளாதாரம் வேளாண்மைத் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்டே இருந்துள்ளது. இதில் விளையும் வேளாண் பொருட்கள் மக்களின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கு பயன்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. கரும்பு உற்பத்தி மூலம் கிடைக்கும் வெல்லம் முதலிய பொருட்கள் வணிகப் பொருட்களாய் இருந்தன.

**“கார்க் கரும்பின் கமழ் ஆலைத்
தீத் தெறுவின் கவின் வாடி”**

(ப.பா. 9-10)

என்னும் வரிகள் மூலம் அக்காலத்தில் கரும்பும் அதனையொட்டிய ஆலைத் தொழிலும் சிறப்புற்றிருந்ததை அறிய

முடிகின்றது. மேலும், இஞ்சி, நெல், பாக்கு முதலியனவும் வணிகத்தில் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தன.

“கோள் தெங்கின் குலை வாழை
காய்க் கமுகின் கமழ் மஞ்சள்
இனமாவின் இணர்ப் பெண்ணை
முதற் சேம்பின் முளை இஞ்சி
அகல் நகர் வியல் முற்றத்து”

(ப.பா. 16-20)

என வரும் அடிகளால் மருத நிலப் பொருளாதாரத்திற்குரிய வேளாண் பொருட்களின் உற்பத்தி செழிப்பு உணர்த்தப்படுகிறது.

பண்டமாற்றுமுறை

பண்டமாற்று முறை என்பது ஒரு பொருளைக் கொடுத்து அதற்கு மாற்றாக வேறொரு பொருளைப் பெற்றுக் கொள்வதாகும். சம மதிப்புடைய பொருள்கள் மட்டுமே இம்முறையில் மாற்றிக் கொள்ளப்பட்டன. “அதிக விலையுள்ள பொருள்களை மட்டும் காசு கொடுத்து வாங்கினர். பெரிய பட்டினங்களிலும் நகரங்களிலும் காசு கொடுத்துப் பொருளை வாங்கும் முறை இருந்தபோதிலும், ஊர்களிலும் கிராமங்களிலும் பண்டமாற்று முறையை வழக்கத்தில் இருந்தது.” (பன்முகப் பார்வையில் தமிழிலக்கியக்களம்-2012, ப.630) என்னும் நூலில் முனைவர் கலை. இராம வெங்கடேசன் கூறுவது நோக்கத்தக்கது. உப்புக்கு மாற்றாக நெல்லை பெற்று வந்த பண்டமாற்று முறை வணிகம் தமிழகத்தில் நிலவியுள்ளது.

“குறும் பல் ஊர் நெடுஞ் சோணாட்டு
வெள்ளை உப்பின் கொள்ளை சாற்றி
நெல்லொடு வந்த வல்வாய்ப் பஃறி
பணை நிலைப் புரவியின் அணை முதல்
பிணிக்கும்

கழிகுழ் படைப்பை” (ப.பா.28-32)

என்னும் வரிகள் உணர்த்துகின்றன. ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்று வரைவிற்கு உதவும் சான்றுகளில் ஒன்றாக இது அமைகிறது.

தேன், கிழங்கு, மது, இறைச்சி, கரும்பு, மான் இறைச்சி போன்றவை பண்டமாற்று முறையால் பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டதை,

“தேனெய்யொடு கிழங்கு மாறியோர்
மீனெய்யொடு நறவு மறுகவும்
தீங்கரும்பொடு அவல் வகுத்தோர்
மான்குறையொடு மது மறுகவும்”

(பொரு. 214-217)

என வருகின்ற பொருநராற்றுப்படை வரிகள் காட்டுகின்றன.

ஏற்றுமதி இறக்குமதி வணிகம்

தமிழ்நாட்டில் பிற நாட்டவர் உள்ளத்தைக் கவரும் பல பொருட்கள் மிகுதியாகக் கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள் முத்தும், பவளமும், ஆரமும், அகிலும், வெண்துகிலும், சங்கும், மிளகும் குறிப்பிடத்தக்கவையாக இருந்துள்ளன. யவனர் என்பவர் கிரேக்கர்களும், உரோமானியர்களும் ஆவார். அவர்கள் பொன்னொடு சோழ நாட்டுக்கு வந்து மிளகொடு தமது நாட்டிற்குச் சென்றதை,

“யவனர் தந்த வினைமான் நன்கலம்
பொன்னொடு வந்து கறியொடு பெயரும்”

(அகம். 149. 9-10)

என்னும் அகநானூற்றுப் பாடல் வரி மூலம் அறிய முடிகிறது.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்து துறைமுகத்தில் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்வதற்காக குவித்து வைக்கப்பட்டுள்ள பொருட்களின் அளவை

“நீரினின்றும் நிலத்து ஏற்றவும்
நிலத்தினின்றும் நீர்ப் பரப்பவும்
அளந்து அறியாப் பல பண்டம்
வரம்பு அறியாமை வந்து ஈண்டி”

(ப.பா.129-132)

என பட்டினப்பாலை கூறுவதன் வாயிலாக கடல் கடந்து பல்வேறு நாட்டினருடன் தமிழர்கள் வணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்ததை உணரமுடிகிறது.

அங்காடித் தெருக்கள்

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தின் துறைமுகமும் அதை சார்ந்த அங்காடிகளும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இரவும் பகலும் இயங்கியுள்ளது. பகலில் இயங்கிய கடைகளுக்கு நாளங்காடி எனவும் இரவில் இயங்கிய கடைகளுக்கு அல்லங்காடி எனவும் பெயரிடப்பட்டது. விற்பனைப் பொருளை அடையாளம் கண்டு கொள்வதற்கு கடைகளில் முற்றங்களிலோ அல்லது மேல் பகுதியிலோ கொடிகள் பறக்கவிடப்பட்டன. இன்ன வகையான கொடிகள் பறந்தால் இன்ன வகைப் பொருள் விற்கப்படுகின்றது என்பதை நுகர்வோர் புரிந்து கொள்ளும் விதமாக அமைந்திருந்தன.

**“பலர்புகு மனைப் பலிப் புதவின்
நறவுநொடைக்கொடியோடு”**

(ப.பா.179-180)

பலரும் புகுகின்ற கள் விற்கும் இவ்வீட்டில் கள்ளை விற்றல் குறித்து ஏற்றியுள்ள கொடியும்,

**“பல்பிறவும் நனிவிரைஇ
பல்வேறு உருவின் பதாகை நீழல்
செல்கதிர் நுழையாச் செழுநகர்”**

(ப.பா.181-183)

பல்வேறு பண்டங்களை விற்போரும் அடையாளமாக ஏற்றியுள்ள கொடிகளும் எனவரும் அடிகளில் இருந்து இவை விளம்பர உத்திக்குரிய அடையாளமாக இருந்திருக்கலாம் என்பது புலனாகிறது.

சுங்கவரி

உல்கு என்பது சுங்க வரி.புகார் துறைமுகத்தில் ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருள்களுக்கு உல்கு வாங்கப்பட்டது. இக்காலத்தில் இருப்பதைப் போலவே பண்டைய காலத்திலும் இறக்குமதி பொருள்களுக்கும் ஏற்றுமதி பொருள்களுக்கும் அரசாங்கம் வரி விதித்து வரிகளைப் பெற்றுள்ளது. இவ்வரிகளுக்கு உல்கு, சுங்கம் என பெயர்கள் வழங்கப்பட்டன இத்தகைய

வரியே அரசாங்க கருவூலத்தில் முக்கிய வருமானமாகவும் இருந்துள்ளது.

**“தொல்லிசைத் தொழில் மாக்கள்
காய்சினத்த கதிர்ச் செல்வன்
தேர்பூண்ட மாஅபோல
வைகல் தொறும் அசைவின்றி
உல்குசெயக் குறைபடாது”**

(ப.பா.121-125)

இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் தெருக்களில் குவிந்துகிடந்தன. அரசனுக்குச் சொந்தமான பொருள்களை “தொழில்மாக்கள்” காவல்புரிந்தனர். தேரை இழுத்துச் செல்லும் குதிரைபோலநாள் தோறும் பகல் முழுவதும் உல்கு செய்யப்பட்டது. உல்கு செய்யச் செய்ய உல்கு செய்யப்படாத பொருட்களின் இருப்பு குறையவே இல்லை.

**“அளந்தறியா பல பண்டம்
புலி பொறித்துப் புறம் போக்கி”**

(ப.பா.134-135)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களின் மீது புலிச்சின்னம் பொறிக்கப்பட்டது. இப்பாடல்கள் உல்குவரி பெறப்பட்டதற்கான முத்திரை பொருட்களின் மீது இடப்பட்டதையும், இப்படி முத்திரையிட்டு மாளாத அளவுக்குப் பொருட்கள் தெருக்களில் குவிந்திருந்தன என்று கூறுவதிலிருந்து புகார் நகரத்தின் வணிகச் செழிப்பை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. ஒவ்வொரு பொருளின் மீதும் சோழ நாட்டின் முத்திரையைப் பொறிப்பது அந்தப் பண்டம் எந்த நாடுகளுக்குச் செல்கிறதோ அங்கெல்லாம் சோழனின் பெருமையும், புகழையும், தமிழ் மொழியையும் பரவுவதற்கே அம்மன்னன் செய்திருக்கலாம். இன்றளவிலும் ஒரு பொருளை உற்பத்தி செய்து சந்தைப்படுத்தும்போது அந்தப் பொருள் உற்பத்தியான நாடு, தேதி போன்றவை குறிப்பிடப்படுவது வழக்கமாக உள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

வணிகர்நேர்மை

“காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வாழ்ந்த வணிகர்கள் தம் குடிக்கு வரக்கூடிய பழிக்கு அஞ்சி எப்போதும் உண்மையே பேசுவார்கள். பிறர் பொருளைப் பறிக்க வேண்டும் என்ற பேராசையில்லாதவர்கள். நடுநிலையிலே நின்று வியாபாரம் செய்வார்கள். அவர்கள் விற்பனை செய்யும் பண்டங்களின் கொள்முதல் விலையையும் இலாபத்தையும் வெளிப்படையாகக் கூறி வியாபாரம் செய்வார்கள். அவ்வாறு விற்பனை, வாங்கியும் வணிகம் செய்து தொன்று தொட்டு ஈட்டிய செல்வத்தை உடையவராய், நீண்ட நுகத்தடியிலே தைத்திருக்கும் நடு ஆணி போல் நடுநிலையிலே நிற்கும் நல்ல உள்ளம் உடையவர்களாய் வணிகர்கள் இருந்தனர்.” (சான்லாக்ஸ் பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், 2019, ப.81) என்னும் பா. தமிழரசியின் கருத்து இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

**“கொள்வது உம் மிகை கொளாது
கொடுப்பது உம் குறை கொடாது”**

(ப.பா.210-211)

என வரும் அடிகள் நடுவு நிலைத்தன்மை, வாய்மை முதலிய வணிகருக்குரிய பண்புகளை எடுத்து இயம்புகின்றன. இதையே, வள்ளுவரும் வாணிகம் நடுவு நிலையுடன் நடைபெற வேண்டும் என்ற முறையை,

**“வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவும் தமபோல் செயின்”**

(குறள்- 120)

என்ற குறளின் மூலமாக கூறுவதை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. தற்கால சூழலில் வணிகம் லாப நோக்கமாகவே பார்க்கப்பட்டு வருகிறது. வாணிபம் செய்பவர்களின் எண்ணம் அதிக இலாபத்தை ஈட்டும் நோக்கமாகக் காண முடிகிறது.

பன்மொழி பேசும் மக்கள்

தமிழர்கள் பல நாடுகள் கடந்து பல்வேறு மொழி கற்றுணர்ந்து வணிகம் செய்தனர். இதன் காரணமாகத் தான் “திரை கடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு” என்று முன்னோர்கள் அன்றே சொல்லி வைத்தனர். காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பல்வேறு மொழி பேசும் பல்வேறு நாட்டினரும் பல்கி வாழ்ந்தனர். வேளாளர்கள், வணிகர்கள், வாணிகம் காரணமாக வந்த அயல் நாட்டவர்கள் மற்றும் பல மொழிகளைக் கற்ற வணிகர்கள் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வாழும் மக்களோடு கலந்து இனிதாக நீண்ட நாள் தங்கி வாழ்வார்கள் என்பதை,

“பல் ஆயமொடு பதி பழகி

**வேறு வேறு உயர்ந்த முதுவாய் ஒக்கல்
சாறு அயர் மூதர் சென்று தொக்காங்கு
மொழி பல பெருகிய பழிதீர் தேஎத்துப்
புலம பெயர் மாக்கள் கலந்தினி துறையும்,**

(ப.பா. 213-217)

என்னும் பாடல் வரி குறிப்பிடுகிறது. பன்மொழி பேசுவோரில் குற்றமற்ற சிலர் புகார் மக்களோடு கலந்து இனிமையாகத் தடையின்றி பழகி வாழ்ந்து வந்தனர். இதுவரையில் புகார் நகரத்தைப் பாடிய புறப்பொருள் பற்றிய புறத்திணைப் பாடல் இங்கு அகத்திணையாக மாறுகிறது.

முடிவுரை

இன்றைய காலகட்டத்திலிருந்து சுமார் 21-ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த மக்களின் வணிகப் பொருளாதார அறிவினை பட்டினப்பாலை இலக்கியம் திறம்பட எடுத்துரைக்கின்றது. ஏற்றுமதி, இறக்குமதி பொருள்களுக்கு முத்திரை பதிப்பதும், வணிகர்களின் உண்மையான விற்பனை முறையும் பழங்கால தமிழர்களின் நாணயமான நாகரிகத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது. ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வணிகம் கடல் கடந்த வணிகமாகவும், பண்டமாற்று வணிகம் கிராமப்புற வணிகமாகவும் இருந்தமையைப்

பட்டினப்பாலை புலப்படுத்துகின்றது. பல்வேறு நாட்டவர்களையும் தம் உறவாக மதித்து கலந்து வாழும் காவிரிப்பூம்பட்டின மக்கள் மனிதநேயப் பண்புக்கு சிறந்த உதாரணமாக இருந்துள்ளனர் என்பது புலனாகிறது.

மேற்கோள்நூல்கள்

1. மாணிக்கனார். ஆ, சங்க இலக்கியம் பத்துப்பாட்டு, வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை.
2. நாகராசன். வி, சங்க இலக்கியம் பத்துப் பாட்டு, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை.
3. முனைவர் கலை .இராம வெங்கடேசன், பன்முகப் பார்வையில் தமிழிலக்கியக் களம், செம்மூதாய் பதிப்பகம், சென்னை.
4. தட்சிணாமூர்த்தி. அ, தமிழர் நாகரிகமும் பண்பாடும், யாழ் வெளியீடு, சென்னை.
5. திருக்குறள், பரிமேலழகர் உரை, அம்சா பதிப்பகம், சென்னை.
6. சிதம்பரனார். சாமி, தமிழர் வாழ்வும் பண்பாடும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.